

Animamundi Teater - Kerstin Porat

En hel hoper sagor gestaltade med skuggfigurer.

Nere i Katalonien i Spanien verkar sedan ganska många år Animamundi Teater, en dockteatergrupp som främst inriktar sig på skuggspel som spelform. Kerstin heter jag som har hand om gruppen och jag kommer ursprungligen från Smålands djupa skogar, just invid den vackra sjön Bolmen. I början av 80-talet tog jag mig ned till Barcelona, staden som sedermera skulle få en dröm att gå i uppfyllelse genom att erbjuda mig utbildning i dockspelaryrket vid Barcelonas Teaterinstituts Dockspelarinje.

Utbildningen varade i fyra år, 1985-1989, och undervisningen sköttes av Josep Maria Carbonell, Alfred Casas, Joan Andreu Vallvé (grundaren till Dockteatercentrat i Lleida) och Joan Baixas. Med föreställningar som "Kejsarens nya kläder" och "Den fjättrade Ubu" åkte vi sedan på turné runt om i Spanien, och deltog även i diverse internationella dockteaterfestivaler i Andorra, Frankrike och Italien. Då och då kom dockmästare från andra länder på besök till skolan. En av dem var Philippe Genty från Paris, som erbjöd oss en mycket intressant och lärorik kurs där vi under två veckor fick ta del av hans konstfulla och säregna dockspelsteknik.

Den första dockteaterformen vi fick lära oss, skuggspelet, blev den jag definitivt fastnade för. Tillsammans med klasskamraten och skuggspelaren Mercè Framis startade vi 1988 gruppen "Framis von Porat" och en version i skuggspel av Andersens "Näktergalen", en föreställning som faktiskt blev en succé eftersom vi använde oss av färger och former som ingen dittills hade provat sej på, med en ny teknik där vi använde oss av både traditionell halogenlampa och overheadapparat. Näktergalen spelades på katalanska, spanska och franska. Under ett år hade vi presenterat Näktergalen på ett hundratal olika platser.

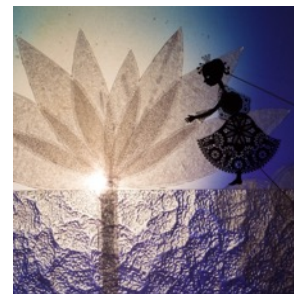
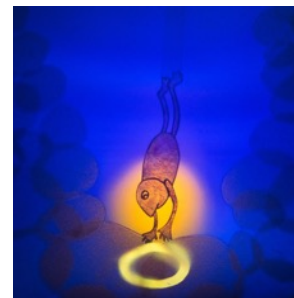
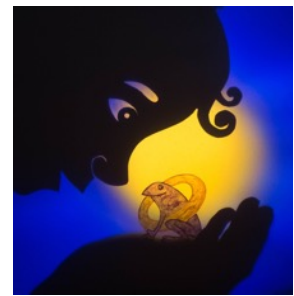
2002 grundade jag min egen skuggteater, Animamundi Teater, och har sedan dess skapat en hel hoper föreställningar, som "Fyra sagor och en varg", "Stora sköldpaddans storartade idé", "Lerdockorna", "Den gömda skatten", "Trädet", "Farbror Elofs paradiset", "Mössens brandkår" och "Den magiska maskinen". 2014 skapas "Stjärnsagan" och 2015 "Sagan om jätten Dum-Dum och lilla Tulippa" båda med premiär i Göteborg. Vid framträdandet är vi två personer som spelar, manipulerar och sätter röst på dockorna.

Skuggspel har använts sedan urminnes tider i många av Orientens kulturer som medel att gestalta dess mytiska hjälte och gudasagor. Inom religioner som sufismen använde sig mästarna av skuggspel i sin undervisning.

Att använda sej av skuggspel som berättarmetod är lika intressant som utmanande. Skuggspelet är i sig en begränsad spelform rent tekniskt, där de enda medel man har att fångla publiken med är en skärm, ljuskällor och figurer som rör sej däremellan. Som spelare har man bakom skärmen ingen direkt kontakt med publiken. Men det är just i det begränsade som det intressanta ligger och det väsentliga kryper fram. När manuset är färdigskrivet och själva tillverkningen och iscensättandet av det hela kan börja upptäcker man att spelet tar sina egna vägar. Slutresultatet överensstämmer föga med bilderna och idéerna man haft från början. Det blir skuggorna som själva, med sitt alldeles speciella språk, tar ledningen i skapelseprocessen. Sett ur en psykologisk ligger kanske mycket av skuggspelets fascination i dess möjliga representerande och spegling av vår inre värld, av skuggan, natten, drömmen, sagan, myten, symbolen, det omedvetna...

Det är inte utan förundran jag efter alla år av arbete med skuggspelet, likt en alkemist och hans arbete i sin dunkla verkstad, upptäckt att det i själva skapandet verkar pågå ett samarbete med en inre personlig förvandlingsprocess, där den omedvetna skuggan, som vi alla bär inom oss, strävar efter att nå och förenas med medvetandets ljus.

www.animamunditeatre.com

Skuggfigurer: Grodprinsen, kommande produktion, 2016
Foto: Kerstin von Porat